

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 304/2021
27.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Андреј Мандић адвокат из ..., против тужених Јавног предузећа „Градско стамбено“ из Београда и Стамбене заједнице у улици ... број ... у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници већа одржаној 27.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно је надлежан Виши суд у Београду.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 141/15 од 14.02.2019. године, у првом ставу изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле АА и обавезан првотужени да јој, на име накнаде штете, исплати износ од 307.964,12 динара, са законском затезном каматом од 02.04.2014. године до исплате. У другом ставу изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле ББ и обавезан првотужени да јој, на име накнаде штете, исплати износ од 258.733,12 динара, са законском затезном каматом: на износ од 218.733,12 динара од 07.07.2014. године до исплате и на износ од 40.000,00 динара од 23.10.2014. године до исплате. У трећем ставу изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле АА да јој друготужени солидарно са првотуженим исплати износ од 307.964,12 динара, са законском затезном каматом од 02.04.2014. године до исплате. У четвртном ставу изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле ББ да јој друготужени солидарно са првотуженим исплати износ од 258.733,12 динара са законском затезном каматом: на износ од 218.733,12 динара од 07.07.2014. године до исплате а на износ од 40.000,00 динара од 23.10.2014. године до исплате. У петом ставу изреке, обавезан је тужени да тужилема накнади трошкове парничног поступка у износу од 204.084,00 динара.

Против ове пресуде, тужиле и првотужени су изјавили жалбе па су списи достављени Апелационом суду у Београду.

Решењем Гж 4106/2019 од 16.05.2019. године, Апелациони суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за поступање по жалбама, па је списе предмета уступио Вишем суду у Београду као стварно и месно надлежном.

Виши суд у Београду није прихватио надлежност па је дописом Гж 6834/19 од 21.04.2021. године списе предмета доставио Врховном касационом суду Србије ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то: на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности у извршним поступцима и поступцима обезбеђења; у ванпарничним поступцима, док апелациони суд применом члана 24. став 1. тачка 3. истог закона одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Чланом 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а ставом 3. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, а тужилац је у тужби навео да пристаје да уместо испуњења одређеног захтева прими одређени новчани износ који не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 1.), док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Како тужиље нису јединствени супарничари у смислу члана 210. Закона о парничном поступку, вредност предмета спора у односу на сваку од тужиља посебно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра. Имајући у виду да се у конкретном случају тужбени захтеви односе на износе испод 3.000 евра у динарској противвредности у односу на сваку од тужиља ради се о спору мале вредности, па је за одлучивање по жалбама на пресуду у овој правној ствари надлежан Виши суд у Београду.

На основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић